

میراث عیسی زارع پور در دولت چهاردهم؛

عموفیلترچی های سابق،امروز کجا هستند؟

سرویس سیاسی – تقریباً همه صاحبزنان آی.تی و حتی مردم عادی بر این نکته اتفاق نظر دارند که دوره مدیریت عیسی زارع پور در وزارت ارتباطات دولت قبل، یکی از بدترین دوره ها برای اینترنت ایرانی بود، اما یک سؤال ساده: عموفیلترچی های سابق امروز کجا هستند و کجای تصمیم گیری های وزارت ارتباطات پزشکیان؟

در حالی که وزارت ارتباطات دولت چهاردهم قدم‌هایی برای رفع فیلترینگ برداشته و پلنفرم‌هایی مانند واتساپ و گوگل پلی از فیلتر خارج شدند، این سوال مطرح می‌شود که آیا این گشایش‌هایبخشی از تغییرات اساسی است یا تنها اقدامی برای آرام کردن انتقادات؟ راستی عموفیلترچی‌های دولت‌قبل‌امروز کجاهستند؟ آینده سیاست‌های فضای مجازی کشور به نظر پیچیده‌تر از آن است و همچنان در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است.

وزارت ارتباطات در سال‌های اخیر صحنه تغییرات و کشمکش‌های بسیاری بوده است. وزارت‌خانه‌ای که همیشه در مرکز توجه قرار دارد، از دوران عیسی زارع‌پور، وزیر ارتباطات دولت سیزدهم، تا ورود مستار هاشمی‌به‌عنوان وزیر دولت چهاردهم، به میدان تغییرات و روایت‌های متفاوت و بعضاً جدیدی تبدیل شده است. این تغییرات نه‌تنها در سیاست‌گذاری‌ها بلکه در تیم مدیریتی نیز تاکنون تأثیر گذار بوده و قرار است مسیر جدیدی برای آینده فناوری و ارتباطات کشور رقم بزند.

تقریباً همه صاحبزنان آی.تی و حتی مردم عادی بر این نکته اتفاق نظر دارند که دوره مدیریت عیسی زارع پور در وزارت ارتباطات دولت قبل، یکی از بدترین دوره‌ها برای اینترنت ایرانی بود.

معاونین زارع‌پور: از ویراستی تا بازگشت به خانه

در دوران عیسی زارع‌پور، تیمس معاونین او اغلب از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های کشور تشکیل شده بود. این تیم، با تمرکز بر سیاست‌های حمایتی از شبکه‌های اجتماعی داخلی و دوری از پلنفرم‌های خارجی، روایت خاصی را در وزارت ارتباطات رقم زدند. معاونینی مانند امیر لاجوردی (معاون وزیر)، لیلیا (رئیس شرکت ملی پست) و دیگر مدیران، عموماً در شبکه‌های اجتماعی داخلی مانند ویراستی فعال بودند و حضوری در شبکه‌های خارجی نشاندهند؛ این رویه نشان‌دهنده اعتقاد آن‌ها به سیاست فیلترنگ و تقویت پلنفرم‌های بومی بود. اکنون، شبکه‌های اجتماعی داخلی نیز محلی برای روایت طرف‌داری از فیلترینگ برای آن‌ها شده است و به‌عنوان نمادی از سیاست‌های این دوره شناخته می‌شوند. به طوری که امیر لاجوردی، معاون عیسی زارع‌پور، در زمان رفع فیلترینگ در دولت چهاردهم، در حساب کاربری خود در ویراستی به انتقاد از این اقدام پرداخت. او با انتشار آماری مبنی بر افزایش ۱۵ برابری کاربران اینتا، تأکید کرد که فیلترینگ سیاستی مؤثر بوده و توانسته کاربران را به سمت پلنفرم‌های داخلی سوق دهد. این موضع‌گیری او، بازتابی از حمایت مداومش از سیاست‌های دوران زارع‌پور بود.

اما پایان دولت سبیزدهم برای بسیاری از این معاونین، پایان حضور در وزارت‌خانه بود. اکثر آن‌ها به دانشگاه‌ها بازگشتند و به فعالیت‌های علمی خود ادامه دادند. تنها حسن سالاری، معاون وزیر و رئیس سازمان فضایی ایران، تاکنون توانسته در سمت خود باقی بماند و به‌فعالیت ادامه دهد. این ماندگاری نشان‌دهنده اولویت‌های خاص دولت در حوزه فضایی و تلاش برای حفظ ثبات در این بخش است.

محمدامین آقامیری، یکی دیگر از چهره‌های برجسته این دوران، ابتدا به‌عنوان معاون نوآوری و فناوری و وزارت ارتباطات عیسی زارع‌پور فعالیت داشت. اما این نقش برای او پایدار نبود. او پس از یک سال، توسط عیسی زارع‌پور از سمت خود کنار رفت و در اسفند ۱۴۰۱ با حکم سید ابراهیم رئیسی و تأیید رهبر معظم انقلاب به‌عنوان دبیر شورای عالی فضای مجازی منصوب شد. آیا این برکناری تأتیک بود یا اینکه همچول ماجراست.

آقامیری که دامادمحمد جواد لاریجانی است، حالا یکی از چهره‌های کلیدی و پر نفوذ فضای مجازی کشور به‌شمار می‌رود که از دوره عیسی زارع‌پور به جای مانده است. جایگاه آقامیری در تصمیم‌گیری‌های کلان فضای مجازی قابل توجه است. محمدامین آقامیری، دبیر شورای عالی فضای مجازی که از دوران عیسی زارع‌پور به این سمت رسیده، تاکنون تغییری آشکار در مواضع خود نشان نداده است. با این حال، مشخص نیست که آیا در هماهنگی کامل با سیاست‌های دولت چهاردهم عمل می‌کند یا رویکرد مستقل خود را ادامه می‌دهد.

ستار هاشمی: وزیر در کشمکش و عده‌ها

ستار هاشمی، مردی که ناشی در دولت روحانی به‌عنوان معاون محمدجواد آذری جهرمی بر سر زبان‌ها افتاد، حالا وزیر ارتباطات دولت چهاردهم است. اما ورود او به این وزارت‌خانه چندان آرام نبود. هاشمی که از چهره‌هایی بود که اجرای طرح‌های حمایت از تولید گوشی داخلی را برای صرفه‌جویی ارزی دنبال کرده بود، حالا با چالش‌های بزرگ‌تری روبه‌رو شده است.

با این حال، هاشمی با کتش و قوس‌های فراوان و در فضایی کم‌طرفدار وارد وزارت‌خانه شد. یکی از عده‌های کلیدی دولت چهاردهم، رفع فیلترینگ بود؛ وعده‌ای که از همان ابتدا فشار زیادی را بر دوش وزیر ارتباطات گذاشت. در روزهای منتهی به رفع فیلترینگ واتساپ و گوگل پلی، رسانه‌ها حتی روزنامه‌های حامی دولت، انتقادات تندلی علیه ستار هاشمی مطرح کردند. روزنامه سازندگی با تیرهایی مانند «وزیر ناکارآمد»، او را به‌عنوان یکی از موانع تحقق وعده‌های انتخاباتی معرفی کرد. این انتقادات نشان‌دهنده حساسیت بالای جامعه نسبت به وعده‌های انتخاباتی دولت و انتظار عمومی برای تحقق آن‌هاست.

در عین حال، ستار هاشمی تلاش کرده است با اتخاذ رویکردی از فشار انتقادات بکاهد. اما هنوز مشخص نیست که آیا او می‌تواند اعتماد از دست‌رفته را بازگرداند یا خیر.

معدله پیچیده وزارت ارتباطات

وزارت ارتباطات در دوره‌های اخیر، بمویزه در گذار از دولت سبیزدهم به چهاردهم، به میدان تنش‌های سیاسی و اجتماعی تبدیل شده است. سیاست‌های حمایتی از پلنفرم‌های داخلی و فیلترینگ گستره، هر گچه در دوره زارع‌پور مورد تأکید بود، اما اکنون در برابر وعده‌های رفع فیلترینگ دولت چهاردهم به چالشی اساسی تبدیل شده است. حالا وزارت ارتباطات با تیم جدید ستار هاشمی، در مسیر تازه‌ای قرار گرفته است. اما این مسیر همچنان پر از چالش است.

آیا ستار هاشمی می‌تواند وعده رفع فیلترینگ را عملی کند و از زیر سایه انتقادات خارج شود؟ آیا سیاست‌های حمایتی از پلنفرم‌های داخلی می‌تواند به نتیجه برسد؟ در این میان، یک گام برای رفع فیلترینگ برداشته شد و واتساپ و گوگل پلی رفع فیلتر شدند. با این حال، پرسش اساسی این است که آیا این سیاست ادامه خواهد یافت یا صرفاً اقدامی موقت برای جلب رضایت طرف‌داران دولت بوده است؟ مشخص نیست که دبیر و اعضای شورای عالی فضای مجازی همونا با دولت چهاردهم خواهند شد یا سیاست‌های سابق و "فیلترینگی" خود را ادامه خواهند داد، آنهم در وزارت ارتباطات، وزارت‌خانه‌ای که برخی‌ها گفته‌اند پاشنه آشیل دولت پزشکیان است!

تماس با اقتصادکیش
۴۴۴۲۴۹۹۹

شنبه ۲۲ دی ۱۴۰۳، ۱۰ رجب ۱۴۴۶، ۱۱ ژانویه ۲۰۲۵، شماره ۴۶۳۴، صفحه ۷

سیاسی

استیضاح زود هنگام، ایفای وظیفه نظارتی یا نمایش سیاسی

■ **در شرایطی که انتظار می‌رود تعامل دولت و مجلس بر مدار وفاق باشد، تعدادی از نمایندگان مجلس هنوز مدت زیادی از آغاز فعالیت دولت نگذشته بر طبل استیضاح می‌کوبند و این درحالی است که در مجموعه ابزارهای نظارتی دولت راه دراز و گزینه‌های آمو زده نشده زیادی تا استیضاح باقی است که دولت و مجلس می‌توانند برای بهبود اوضاع کشور آن‌ها را به خدمت گیرند.**

سرویس سیاسی – طی چند روز گذشته برخی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با استناد به موضوع ناترازی انرژی و نوسات ارزی به طرح استیضاح زودهنگام وزرای نفت و اقتصاد پرداختند و خبرهای ضد و نقیض و غیر رسمی از ثبت استیضاح این دو وزیر در سامانه مجلس برای طرح در کمیسیون‌ها حکایت دارد.
اسما از آن‌جا که مدت زیادی از روی کار آمدن دولت چهاردهم و مدیریت امور توسط وزرا نمی‌گذرد، این اقدام برخی نمایندگان با واکنش‌های منفی جدی از سوی جامعه، شخصیت‌ها، احزاب و گروه‌های سیاسی و حتی خود مجلس مواجه شده است به طوری که برخی دیگر از نمایندگان از جمله رئیس مجلس بر این باورند که طرح زودهنگام استیضاح در این شرایط نه‌تنها گریه از مشکلات کشور نمی‌گشاید، که با دامن زدن به برخی اختلاف‌ها اتفاقا خود می‌تواند بر مشکلات موجود نیز بیافزاید.

نمایندگان مطرح طرح زودهنگام استیضاح وزیران دولت چهاردهم، معتقدند برای انجام وظیفه نظارتی از سوی نمایندگان در مجموعه ابزارهای مجلس در این روند، استیضاح آخرین ابزاری است که می‌توان به آن توسل جست و در شرایطی که امروز بحران‌های مختلفی جامعه را درگیر کرده، انتظار می‌رود تعامل دولت و مجلس بر مدار وفاق باشد، راه دراز و گزینه‌های نازموه زیادی باقی است که دولت و مجلس می‌توانند برای بهبود اوضاع کشور آن‌ها را به خدمت گیرند.

در این راستا محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی در نطق پیش از دستور سه‌شنبه ۱۱ دی با تأکید بر اینکه مجلس در بعد نظارتی با هدف رفع کاستی‌ها و کمک به دولت

در ثبت بخشی به بازار از همه ظرفیت‌های خود استفاده می‌کند، تصریح کرد: باید به این امر توجه شود که مردم فقط دنبال کنترل قیمت ارز هستند و نازمانی که جلسات نظارتی در سطح مختلف مجلس و پیگیری‌ها در جلسات هماهنگی بین قوایه به‌نست نرسد، اقداماتی مانند استیضاح در اوج بحران قیمت ارز، خطاست چنین تصمیمی هرچند ممکن است عمل برای مجلس آورده سیاسی بیابورد اما آنچه در سمت اتفاق می‌افتد، لطمه به اقتصاد و زندگی مردم است چرا که بازار ارز را برای چند ماه بی‌متولی می‌کند و مسئولین اجرایی توجه کافی برای رهاکردن قیمت ارز پیدا خواهند نمود.

رئیس مجلس طرح استیضاح در شرایط فعلی را یک اقدام نمایشی و سیاسی توصیف و تصریح کرده است: بازار ارز در حالیکه دشمنان ایران از هر فرصتی برای ضربه زدن به اقتصاد کشور استفاده میکنند نیاز به تصمیمات شجاعانه، مدیرانه و آگاهانه دارد و به‌ویژه استی که وارد شدن به فرآیند استیضاح در مقطع فعلی خلاف منافع مردم می‌باشد. قالیباف هم چنین بسه نمایندگان که به دنبال استیضاح هستند متذکر شد: نمایندگان مجلس فراموش نخواهند کرد که رهبر حکیم انقلاب در همان دیدار با آنها تصریح داشتند «من توصیه می‌کود که یادداشت کردم، تعامل سازنده با دولت جدید است»

و در ادامه نیز صراحتاً فرمودند که موفقیت رئیس جمهور موفقیت همه ماست و از همه ما خواستند که این مساله را از بن دندان باور کنیم.

تلاش برخی نمایندگان برای به سرانجام رساندن موضوع استیضاح گفت: موضوع ارز به بانک مرکزی ارتباط دارد و وزارت اقتصاد در این باره متولی نیست و این نمایندگان راه را اشتباه می‌روند.

وی افزود: امروز اگر ما بخواهیم صرفاً به دنبال استیضاح باشیم و کشور را رها کنیم، وضعیت چه خواهد شد. البته به وضعیت اقتصادی کشور اعتراض دارم، اما اینکه برخی از نمایندگان با بیان چنین مسائلی به دنبال تبلیغات و نمایش هستند، نگاه خوبی نیست.

موسی غضنفرآبادی عضو کمیسیون قضایی و حقوقی هم بر تعامل بین دولت و مجلس تأکید و خاطر نشان کرد: مقام معظم رهبری کمک به دولت‌ها برای تحقق اهداف و برنامه‌هایشان را یک تکلیف برای همه دستگاه‌ها عنوان کرده‌اند و در این شرایط هم همه ما باید به دولت کمک کنیم تا بتواند بر نامه‌های خود را به خوبی پیش ببرد.

علاوه بر نمایندگان مجلس، برخی فعالان سیاسی نیز طرح استیضاح وزرا را در مقطع فعلی به صلاح نمی‌دانند.

دبیرکل مجمع اسلامی فرهیختگان استان اردبیل در این باره گفت: هر گونه استیضاح برای دولت خیلی زود است. قضاوت کردن در مورد یک انشئای ناتوشه بوده و مثل این است که برای انشاء ناتوشه غلط بگیری. باید صبر کرد.

ولی فصیحی پر مهر افزود: مجلس باید بر اساس

وظیفه ذاتی و قانونی خود نظارت داشته باشد اما این نظارت نباید مانع انجام کار شوند و در روند امور خلل ایجاد کند، باید است دولت حمایت‌کنند و بگذارند حداقل یک سال از عمر دولت جدید بگذرد بعد وضعیت بررسی شود که به چه سمتی رفته است.

دبیرکل حزب همبستگی دانش‌آموختگان ایران استیضاح وزرا در شرایط فعلی اقدامی کاملاً سیاسی و پوپولیستی است، اظهار داشت: استیضاح با این شرایط به جز اسلاف وقت در مدیریت کلان جامعه نتیجه دیگری ندارد.

احمد شریف‌افزود: استیضاح در این مدت کم بیشتر به طنز شبیه است. هنوز بیشتر از ۵ ماه از تصدی مسئولیت‌ها نگذشته است، یک وزیر در عرض ۵ ماه به سختی با ساختار وزارت‌خانه آشنا می‌شود چه برسد که عملکرد او را بررسی خاصی داشته باشد، وزرا هنوز نتوانسته‌اند مدیران زیرمجموعه خودشان را انتخاب کنند و معنی ندارد که این مدیران شروع به کار نکرده بخواهند استیضاح شوند.

نایب رئیس خانه احزاب نیز درباره مطرح شدن موضوع استیضاح زودهنگام برخی از وزیران دولت چهاردهم اعم از نفت، اقتصاد و وزیرکار از سوی برخی از نمایندگان مجلس، گفت: من مخالف مطرح شدن بحث استیضاح وزرا در شرایط فعلی هستم زیرا هنوز زمان زیادی از استقرار دولت نگذشته و وزیران به طور کامل مجموعه مدیریتی خود را برقرار نکرده‌اند، قوه مقننه باید به تحقق برنامه‌های دولت کسب قوت بیشتری برای تسویه حساب سیاسی باشد بلکه ابزار نظارتی برای اصلاح امور باشد. حسین کنعانی مقدم، افزود: به نظر من موضوع ناترازی‌ها باید با اقدامات کارشناسی و بهبود وضعیت ساختاری حل شود در غیر این صورت با تعویض یک وزیر هیچ چیزی تغییر نمی‌کند، همه احزاب اعم از موافق، مخالف و از جناح‌های مختلف احزاب باید سعی همانطور که مقام معظم رهبری تأکید دارند، نظام را تقویت کنیم زیرا این یک تکلیف شرعی برای همه است.

همان‌گونه که پیش‌تر هم ذکر آن رفت و در اظهارات نمایندگان مجلس نیز مشهود بود، به نظر می‌رسد طرح بحث استیضاح در شرایط فعلی از جانب طیف خاصی از نمایندگان که برای اجرای برنامه‌های خود در تقابل با دولت در جلسه رای اعتماد تاگام مانده، پیش از آن‌که کارکرد حقیقی برای بهبود اوضاع ارز و انرژی داشته باشد به نظر ارائه یک گزارش سیاسی و به قول رئیس مجلس شورای اسلامی یک حرکت سیاسی – نمایشی می‌آید. امری که از سوی رهبر انقلاب نیز نفی شده است.

معاون رئیس جمهور:

انتقال پایتخت به مکران در حد ایده است

منتقل شود اصلا مشخص نیست. معاون اجرایی رئیس جمهور گفت: انتقال پایتخت به مکران فقط در حد یک ایده است. جعفر قائم پناه در گفت‌وگو با خبرنگاران دربارۀ انتقال پایتخت به مکران، اظهار کرد: این موضوع در حد یک ایده است و زمان انتقال اصلا مشخص نیست.

محمدرضا عسافر معاون اول رئیس‌جمهور درباره انتقال پایتخت گفته بود: «اگر به این جمع‌بندی برسیم که به خاطر محدودیت‌هایی که در ارائه خدمات، مثل آب به مردم تهران داریم، نمی‌توانیم بیش از این پاسخگوی مردم باشیم، قطعاً در انتقال پایتخت تردید نمی‌کنیم و یکی از مناطقی

شراکت جدید ایران و روسیه چه معنایی برای جهان خواهد داشت؟

سرویس سیاسی – شراکت ایران و روسیه با امضای توافق جامع میان دو کشور وارد مرحله جدیدی خواهد شد.

ایران و روسیه با تحکیم شراکت خود در میان بی‌ثباتی ژئوپولیتیکی جهانی، نشانه‌ای از اهمیت روزافزون همکاری‌هایشان در سال‌های پیش‌رو هستند. توافق‌نامه شراکت استراتژیک جامع که قرار است در جریان سفر رسمی رئیس‌جمهور ایران، مسعود پزشکیان، به مسکو در ۱۷ ژانویه به‌طور رسمی نهایی شود، گامی مهم در تحولی است که میان این دو کشور در حال شکل‌گیری است. هر دو کشور با هدف مواجهه با چالش‌های مشترک، این شراکت را به شکلی اثرگذار در زمینه‌هایی، چون دفاع، تجارت و انرژی می‌بینند.

حوزه‌های کلیدی همکاری شامل حمل و نقل، انرژی، دفاع و امنیت منطقه‌ای خواهد بود و در قلب این توافق تاریخی قرار دارند. رابطه میان تهران و مسکو فراتر از تبادل اقتصادی ساده است و به شراکت استراتژیک جامعی تبدیل شده که منافع مشترک آنها را در راستای ثبات منطقه‌ای و مقابله با نفوذ غربی‌ها منعطف می‌کند.

کریدور شمال-جنوب منافع ایران و روسیه را تاامین می‌کند
چشم‌انداز اقتصادی برای هر دو کشور ایران و روسیه تحت تأثیر وابستگی مشترکشان به صادرات انرژی و تجره آنها تحت تحریم‌های بین‌المللی از سوی غرب شکل گرفته است. هم‌راستایی فزاینده میان این دو کشور فرصتی بی‌نظیر برای غلبه بر این چالش‌ها و گشایش مسیرهای نو برای رشد اقتصادی ایجاد کرده است.

یکی از ارکان اصلی این شراکت، کریدور حمل و نقل شمال-جنوب است که یک پروژه زیربنایی حیاتی است و تجارت میان ایران، روسیه و چندین شریک منطقه‌ای و بین‌المللی را تسهیل می‌کند. این سرمایه‌گذاری استراتژیک در شبکه‌های حمل و نقل و به‌وضوح نشان‌دهنده تمایل مسکو و تهران به تقویت روابط تجاری و تضمین منافع مشترک در سال‌های آینده است، به گونه‌ای که تحریم‌های غربی را به چالش بکشد. علاوه بر حمل و نقل، انرژی در کانون شراکت ایران و روسیه باقی مانده است. با توجه به تحریم‌ها که دسترسی آنها را به بازارهای غربی محدود کرده است، هر دو کشور به جستجوی راه‌های جایگزین برای تقویت صنایع انرژی خود پرداخته‌اند. روسیه با ذخایر عظیم نفت و گاز طبیعی خود، به توسعه صنعت انرژی ایران کمک کرده است و از فعالیت‌های اکتشاف، حفاری و زیرساخت‌های آن پشتیبانی می‌کند. به‌عنوان بخشی از توافق جدید، چندین شرکت روسی قرار است سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی در صنعت انرژی ایران انجام دهند که این امر به نوسازی و گسترش قابلیت‌های آن کمک خواهد کرد. مقامات ایرانی از چشم‌انداز این سرمایه‌گذاری‌ها به ویژه در زمینه تقاضای رو به افزایش انرژی در آسیا ابراز خوش‌بینی کرده‌اند.

آسیا-بمویزه هند – اقتصاد خود را تنوع بخشند و وابستگی‌شان به بازارهای غربی را کاهش دهند و با تقویت اقدام در اتحادیه اقتصادی اوراسیا (EAEU) به آنها کمک کنند. موقعیت استراتژیک ایران آن‌را به محور عبور آسیا-اروپا و آسیای مرکزی و حتی چین و هند تبدیل کرده است.

شراکت ایران و روسیه نظامی شده است

ویژگی دیگر شراکت ایران و روسیه، همکاری نظامی آنهاست. روسیه و ایران و تاامین کنندگان اصلی تسلیحات یکدیگر تبدیل شده‌اند. بمویزه در زمینه فناوری‌های نظامی پیشرفته مانند پهپادها، تأمین پهپاد توسط تهران، که در جمهوری تاتارستان روسیه تولید می‌شود، به‌طور چشمگیری هر دو طرف را از نظر مالی و نظامی تقویت کرده است. در نتیجه، ایران خود را به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای معرفی کرده است که قادر به مقابله با تهدیدات در خاورمیانه، از جمله تهدیدات ناشی از مداخلات نظامی غربی است، و تلاش‌های ایالات متحده برای محدود کردن توانایی ایران در کسب نفوذ ژئوپولیتیکی در منطقه را محدود می‌کند. این پیشرفت در همکاری‌های نظامی و دفاعی بینگستر میان ایران و روسیه نگرانی‌های زیادی را برانگیخته است. توافق اخیر برای تأمین پهپادهای پیشرفته شهاب-۱۳۶ (که در روسیه به "اگران-۲" معروف است) و تسهیل تولید آنها، روسیه ابزاری قدرتمند برای ایجاد ترس و وحشت در شهرهای اوکراین داده است. وابستگی مسکو به پهپادهای کم‌هزینه با کرایه بالا، هم‌راستا تحریم‌های غربی که دسترسی به قطعات با کیفیت بالا را پیچیده کرده است، احتمالاً باعث خواهد شد که روسیه استفاده از این پهپادها را در اوکراین افزایش دهد و ممکن است به دیگر مناطق شرق اروپا و حتی دورتر گسترش یابد. در حالی که اوکراین ادعا می‌کند که اینبارهایی در روسیه که حاوی پهپادهای شهاب هستند را سوزانده است، این امر بعید است که از تولید مداوم این پهپادها توسط ایران جلوگیری کند و یا مانع رشد اتحاد ایران و روسیه شود.

همکاری ایران و روسیه با چالش‌هایی مواجه است

با وجود وعده‌های همکاری عمیق‌تر، رابطه ایران و روسیه بدون چالش نیست. اختلافات داخلی سیاسی در هر دو طرف، مشکلات اقتصادی ناشی از تحریم‌ها و جنگ، و تفاوت‌های در دستور کارهای ژئوپولیتیکی بلندمدت، موانعی برای تحقق پتانسیل کامل این شراکت ایجاد کرده است. به‌عنوان مثال، تلاش‌های روسیه برای ایجاد تعادل با قدرت‌های غربی، بمویزه ایالات متحده، به‌طور تاریخی موجب تنش‌هایی با ایران شده است. بمویزه در دوران‌هایی که مسکو و واشنگتن به نزدیکی رسیده‌اند. در گذشته، روابط بین دو کشور در دوره‌های تغییر سیاسی سرشده است، مانند دوران ریاست‌جمهوری دبیتتری مدوف که در روسیه از تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران حمایت کرد. علاوه بر این، عدم توانایی روسیه در تحویل سیستم دفاع موشکی اس-۳۰۰ به ایران، روابط با تهران را تا زمانی که پوتین در سال ۲۰۱۵ این توافق را تکمیل کرد، دچار تنش کرد. این تنش‌های تاریخی مثال‌های زیادی از این مسئله به‌دست می‌دهد که چرا هر دو دولت از موفقیت کامل چنین شراکتی برای هر دو کشور محتاط هستند.

علاوه بر این، هر دو کشور با چالش‌های اقتصادی روبه‌رو هستند که می‌تواند مانع پایداری بلندمدت شراکت آنها شود. تحریم‌های اقتصادی بر توانایی روسیه برای بهبود شرایط کامل از ذخایر انرژی‌اش تأثیر گذاشته است، در حالی که وابستگی ایران به صادرات انرژی، اقتصاد آن را در معرض نوسانات قیمت جهانی نفت قرار داده است. علاوه بر این، ایران با تورم نزدیک به هادپیر تورم و نرخ تورم ۳۵٪ مواجه است که توان اقتصادی کشور را برای تقویت قدرت اقتصادی مختل کرده است. این چالش‌ها نیازمند آن است که هر دو کشور سیاست‌های اقتصادی و دیپلماتیک خود را به دقت مدیریت کنند تا از تشدید آسیب‌پذیری‌های موجود جلوگیری کنند. در نگاه به آینده، همکاری‌های نظامی میان ایران و روسیه احتمالاً تقویت خواهد شد، با تأکید بر تلاش‌های ضد تروریسم مشترک، تضمین ثبات منطقه‌ای و همکاری بیشتر در تجارت تسلیحات. این امر نقش حیاتی در تقویت امنیت هر دو کشور و توانایی آنها در اعمال نفوذ ژئوپولیتیکی در خاورمیانه و فراتر از آن ایفا خواهد کرد. با این حال، آینده این رابطه به روندهای بین‌المللی وسیع‌تر، از جمله تغییرات قدرت در بین ایالات متحده، روسیه و چین بستگی دارد. کلید موفقیت اتحاد آنها در نهایت در تعادل‌بخشی به اولویت‌های متنوع و گاهی متضاد آنها، غلبه بر موانع داخلی و خارجی و تمرکز بر اهداف استراتژیک بلندمدت خواهد بود.

کلید سفارشات MDF، چوبی دکوراسیون غرفه و منزل

تلفن: ۷۷۹۸۲۵۲

صنایع چوب کلاس کینش